

NOWOCZYNNY (1) *ai*

A sg n nowoczyn(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Który dopiero wchodzi w używanie, świeżo powstały:

W przeciwstawieniu: »nowoczynny ... ostarzały« (1): Iemu naprzod było śpiewać pienie nowoczynne/ Toż zaś potym ostarzałe pułzczać między inne. KlonŻal A2.

IM